

Årsberetning 2012

Historisk høy aktivitet

I 2012 bidro Flyktningshjelpen med nødhjelp til flere mennesker på flukt enn noen gang tidligere. Mer enn 3 millioner mennesker mottok ulike former for beskyttelse og assistanse gjennom Flyktningshjelpen sine programmer i over 20 land. Beredskapsstyrkene hadde også høyere aktivitet enn noen gang med 348 sekonderinger (181 årsverk) til FN og andre internasjonale organisasjoner. Også i økonomisk målestokk var 2012 et rekordår med en omsetning på 1,39 milliarder kroner.

Flyktningshjelpen er Norges største, internasjonale humanitære organisasjon og har en sentral posisjon i det internasjonale nødhjelpsarbeidet rettet mot flyktninger og internt fordrevne. I 2012 har organisasjonen ytterligere styrket sin rolle i det internasjonale humanitære miljø og har økt det operasjonelle volumet til tross for finansielle utfordringer internasjonalt hvor det bevilges mindre penger til humanitært arbeid, blant annet på grunn av virkninger av finanskrisen. Flyktningshjelpen har en tydelig norsk forankring, men har også en betydelig internasjonal profil. I 2012 bidro norske myndigheter (Utenriksdepartementet og Norad) med 44 % av den totale omsetningen, utenlandske donorer bidro med 52 %, mens de resterende 4 % primært kom fra private, norske givere.

Den største humanitære utfordringen i 2012 var forverringen av borgerkrigen i Syria med påfølgende dramatisk økning i antall mennesker som ble drevet på flukt. Mer enn 1 million mennesker har flyktet til nabolandene, mens mer enn 4 millioner anslås å være på flukt inne i Syria. Flyktningshjelpen har startet nødhjelpsoperasjoner for Syriske flyktninger i alle nabolandene, og ble i løpet av 2012 en av de mest toneangivende humanitære aktørene i regionen.

Kidnappingshendelsen i Dadaab flyktingeleir, juni 2012, er den mest alvorlige episoden i Flyktningshjelpens mer enn 60-årige historie. En person ble drept, to hardt såret og fire personer kidnappet. De fire ble frigitt etter få dager. Hele organisasjonen ble sterkt preget etter det tragiske angrepet og føler med de berørte og etterlatte. Hendelsen har medført at Flyktningshjelpen har gjort en grundig gjennomgang av sine egne sikkerhetssystemer og mange tiltak ble gjennomført for å minimere risikoen for at noe slikt skal inntreffe igjen.

Flyktninghjelpens Policy Paper

For å spisse organisasjonens profil og møte de endrede humanitære utfordringene, vedtok Flyktninghjelpens styre i 2012 et revidert overordnet Policy Paper for organisasjonen:

«Flyktninghjelpen arbeider for å beskytte rettighetene til fordrevne og sårbare mennesker i krisesituasjoner.

Gjennom våre programmer yter vi humanitær nødhjelp, bidrar til å hindre ytterligere fordrivelse og legger til rette for varige løsninger. Gjennom beredskapsstyrkene bidrar vi med fagkompetanse og er en strategisk partner for FN samt nasjonale og internasjonale aktører. I tillegg driver vi utstrakt talsmannsarbeid for å ivareta de fordrevnes rettigheter og fremme varige løsninger.

Flyktninghjelpen jobber humanitært i situasjoner med væpnet konflikt og i andre sammenhenger der vår kompetanse kommer til nytte. Vi er en rettighetsbasert organisasjon, som arbeider i samsvar med de humanitære prinsippene; humanitet, nøytralitet, uavhengighet og upartiskhet.»

Programvirksomheten

Flere tiltak ble gjennomført i 2012 for å sikre at Flyktninghjelpens hjelpearbeid forblir relevant, innovativt og av høy kvalitet. En ny program-policy ble utarbeidet, hvor WASH (vann, sanitær og hygiene) ble identifisert som en ny kjernekompetanse. Sikkerhetsarbeidet ble styrket og organisasjonens sikkerhetssjef ble inkludert som en del av ledergruppen. Det vil settes i gang tiltak for å styrke kompetansen på kjønnsbasert vold gjennom et treårig pilotprosjekt.. Et nytt monitorerings- og evalueringssystem ble utviklet for å forbedre Flyktninghjelpens dokumentasjon av resultater og relevansen av programvirksomheten.

Flyktninghjelpen har fem kjernekompetanser. Leirdrift ble i 2012 faset ut som egen kjernekompetanse og ble erstattet med vann/sanitær/hygiene. I 2012 var bygging av hjem og skoler den største i økonomisk målestokk, med 39 % av totale programkostnader, etterfulgt av utdanning (18 %), informasjon, rådgivning og juridisk hjelp (17 %), matvaresikkerhet (17 %), leirdrift (5 %), vann/sanitær/hygiene (1%), og annet (3%).

Av de ca. 3 millioner flyktninger og internt fordrevne Flyktningshjelpen støttet i 2012, utgjør jenter og kvinner 49 % av mottakergruppen. De landene hvor Flyktningshjelpen gir hjelp til flest mennesker er Pakistan, Den Demokratiske Republikk Kongo, Afghanistan, Somalia og Kenya.

Flyktningshjelpen drev hjelpearbeid i 22 land i 2012: Burkina Faso, Elfenbenskysten, Den demokratiske republikk Kongo, Jemen, Kenya, Somalia, Etiopia, Liberia, Sør-Sudan, Uganda, Zimbabwe, Afghanistan, Pakistan, Myanmar, Sri Lanka, Iran, Irak, Libanon, Jordan, Palestina, Colombia og Georgia.

Styrket responskapasitet og tilgang til nye flyktninggrupper

Flyktningshjelpens evne til å respondere på nye konflikter og katastrofer ble betydelig forbedret i 2012. Rapid Response teamet, som ble etablert i 2012, startet nye landprogram i Burkina Faso og Jordan. Ved utgangen av året var teamet engasjert i arbeidet med Syria-krisen.

En opptrapping av konflikten i Mali i begynnelsen av 2012 førte til en økning i antall flyktninger som søkte tilflukt i nabolandet Burkina Faso. Flyktningshjelpen besluttet derfor å starte et program i Burkina Faso, hovedsakelig med støtte til husly i flyktningleirer. I andre halvdel av 2012 ble det vedtatt å kartlegge situasjonen for internt fordrevne i den sørlige delen av Mali. Ved utgangen av året besluttet man å starte hjelpearbeid også i Mali. Dette vil bli organisert fra Flyktningshjelpens kontor i Elfenbenskysten.

Flyktningshjelpen etablerte i 2012 en omfattende regional respons på Syria-krisen ved å gi hjelp til mennesker som har flyktet til nabolandene Libanon, Jordan og Irak. Flyktningshjelpen startet opp et nytt landprogram i Jordan i andre halvdel av 2012, og etablerte seg raskt som en viktig humanitær aktør i det pågående hjelpearbeidet. Flyktningshjelpens viktigste oppgave i Jordan er å støtte opp under driften av Zaatari-leiren gjennom distribusjon av materiell til teltbygging og generelle nødhjelpsartikler samt å bistå med utdanningsprogrammet i leiren. I Libanon bor flyktningene fra Syria primært hos vertsfamilier, og Flyktningshjelpen har bistått med oppgradering og reparasjon av hus, utdanningsprogram og i tillegg distribusjon av nødhjelpsartikler. I de kurdiske områdene i Irak har Flyktningshjelpen distribuert nødhjelpsartikler til flyktninger i Domiz-leiren og vil på nyåret etablere et utdanningstilbud for syriske barn som bor utenfor leiren.

I tillegg lyktes det å oppnå tilgang til flere nye områder i eksisterende programland. I Den demokratiske republikken Kongo fortsatte Flyktningshjelpen å øke omfanget av nødhjelpsarbeidet til nye områder som Walikale, og i Pakistan lyktes Flyktningshjelpen å nå fram til nye grupper av fordrevne i Baluchistan. I Myanmar har Flyktningshjelpen foretatt en stor dreining fra tidligere kun å arbeide med husly, til nå å arbeide med aktiviteter som utdanning og assistanse med ID kort til konfliktrelatert internt fordrevne i de sør-østlige delene av landet.

Mennesker blir fortsatt drevet på flukt på Afrikas horn. I Jemen signerte Flyktningshjelpen en avtale med myndighetene i begynnelsen av året for å gi assistanse til flyktninger som har søkt seg til Jemen fra Afrikas horn samt til internt fordrevne i forbindelse med konflikten i Nord-Jemen. Flyktningshjelpen har bistått med distribusjon av nødhjelpsartikler og med midlertidig husly til intern fordrevne. Programmet vil bli utvidet til å inkludere aktiviteter knyttet til utdanning og matsikkerhet.

Flyktningshjelpen søkte om registrering i Djibouti ved årsskiftet for å yte bistand til flyktninger fra Somalia. Programmet vil bli styrt fra Flyktningshjelpens kontor i Somaliland og oppstart er planlagt våren 2013.

Kidnappingen i Dadaab

Organisasjonen ble satt på prøve da en kolonne med tre biler fra Flyktningshjelpen ble angrepet nær Dadaab i Kenya. En sjåfør ble drept i angrepet og to ansatte ble hardt såret. Ytterligere fire ble kidnappet, men ble løslatt gjennom en aksjon tre dager senere. Hendelsen var den mest alvorlige i Flyktningshjelpens mer enn 60-årige historie.

Flyktningshjelpen ser svært alvorlig på episoden og beklager dypt at liv gikk tapt. Vi er svært lettet over at de kidnappede ble brakt i sikkerhet uten alvorlige skader.

Flyktningshjelpen har omfattende sikkerhetsplaner og rutiner som settes i verk ved slike alvorlige tilfeller. Sikkerheten til de kidnappede og oppfølging av de pårørende fikk full prioritet fra hele organisasjonen.

Organisasjonen gjennomførte umiddelbart en gjennomgang av hendelsen, og kunne to måneder senere legge fram en omfattende rapport som ga et godt grunnlag for vurdering av organisasjonens beredskap og håndtering før og under hendelsen. Denne rapporten inneholdt

også mer enn 100 tiltak for å styrke organisasjonens systemer for sikkerhets- og risikostyring i alle deler av organisasjonen.

En strukturert oppfølging av rapporten ble gjennomført i etterkant, inkludert en ekstern vurdering av selve rapporten og tiltakene som var identifisert. Det ble også gjennomført en ekstern gjennomgang og vurdering av Flyktningshjelpens helhetlige sikkerhetssystem og overordnede tilnærming til risikostyring. Den eksterne gjennomgangen støtter opp under funnene i Flyktningshjelpens egen rapport, inkludert konklusjonen om at det er behov for visse systemforbedringer slik at organisasjonen får mer kunnskap om sikkerhetstrusler og derigjennom et bedre beslutningsgrunnlag.

Angrepet medførte en krevende informasjonsutfordring og pågangen fra norsk og internasjonal presse var enorm. Sikkerheten til de kidnappede var førende for all informasjon som ble gitt ut. Flyktningshjelpen er svært takknemlig for det gode samarbeidet med media under disse kritiske dagene.

Det er Styrets vurdering at de ansatte har vært godt informert om håndteringen av hendelsen og prosessen i etterkant. En intern utgave av rapporten, hvor noe sikkerhetssensitiv informasjon er tatt ut, er utarbeidet og delt med organisasjonens ansatte. Oppfølgingen av de som ble direkte berørt i denne alvorlige hendelsen vil fortsette så lenge behovet er til stede.

Beredskapsstyrkene

Mandatet til Flyktningshjelpens beredskapsstyrker er å bidra med støtte til internasjonale operasjoner i alle stadier av en krise. I tillegg bidrar beredskapsstyrken NORCAP med overvåking og varsling, gjenoppbygging og utvikling av bærekraftige stats-/styringsstrukturer og demokrati. NORCAP har som målsetning at 650 personer med variert yrkesbakgrunn til enhver tid skal stå klare til å reise ut på oppdrag i internasjonale operasjoner på 72 timers varsel.

Et bredt spekter av beredskapsstyrker

I samarbeid med FN og Utenriksdepartementet har Flyktningshjelpen utviklet flere spesialprosjekter utenfor NORCAP. Beredskapsprosjektene ProCap og GenCap omfatter spesialister innenfor henholdsvis beskyttelse og integrering av kjønnsperspektivet i humanitære

operasjoner. Videre består Standby Team of Mediation Experts (SBT) av anerkjente eksperter, som bidrar til dialogprosesser og fredsmebling, mens Assessment Capacities Project (ACAPS) er en beredskapsstyrke bestående av spesialister som på oppdrag utfører behovsanalyser før, under og etter kriser. Det nystartede Camp Coordination/Camp Management Capacities prosjektet (CCCMCap), som drives i samarbeid med Internasjonal organisasjon for migrasjon (IOM) og FNs høykommissær for flyktninger (UNHCR), bidrar også med spesialister på koordinering og drift av leirer for flyktninger og internt fordrevne.

Historisk høyt aktivitetsnivå

Med 348 enkeltsekonderinger på til sammen 181 årsverk, ga beredskapsstyrkene i 2012 en rekordstor støtte til internasjonale, regionale og nasjonale aktørers arbeid med å forebygge og respondere på ulike typer kriser. Over 80 prosent av støtten var sekonderinger gjennom NORCAP, mens de øvrige 20 prosentene var fordelt på spesialprosjektene ProCap, GenCap, Standby Team of Mediation Experts (SBT) og ACAPS. Volumet på NORCAPs støtte til internasjonale operasjoner økte ni prosent fra 2011 til 2012.

Beredskapsstyrkenes aktivitet var i 2012 preget av borgerkrigen i Syria, tørken i Sahel og konflikten i Mali, i tillegg til vedvarende uroligheter i Afghanistan, Den demokratiske republikken Kongo, Sør-Sudan, Palestina og Jemen. Tilbakevendende naturkatastrofer nødvendiggjorde støtte til påbegynte gjenoppbyggingsprosjekter i Pakistan og Haiti, mens støtten til Afrikas horn også var betydelig.

FN er NORCAPs største oppdragsgiver, med FNs barnefond (UNICEF) og UNHCR som de største mottakerne av personell. Beredskapsavdelingen har avtaler med 11 ulike FN-organisasjoner om sekondering gjennom NORCAP samt en avtale med IOM. Avtaler med FNs miljøvernprogram (UNEP), Verdens helseorganisasjon (WHO) og Den afrikanske unionen (AU) er også under utarbeidelse. Spesialprosjektene ProCap og GenCap har i tillegg en avtale med FN-sekretariatets kontor for koordinering av humanitær bistand (OCHA) når det gjelder rekruttering og administrasjon av personell, mens spesialprosjektet SBT har avtale med FNs politiske avdeling.

Informasjons- og talsmannsarbeid

En aktiv talsmann

Flyktninghjelpen arbeider aktivt for å bedre beskyttelsen av flyktninger og internt fordrevne gjennom politisk påvirkningsarbeid i programland, internasjonale fora og i Norge. Det blir spesielt lagt vekt på utvikling av kunnskapsbasert politiske anbefalinger fra feltarbeidet å sørge for at disse er kommunisert til relevante beslutningstakere og i utvalgte politiske prosesser. I 2012 la organisasjonen særlig vekt på utfordringer knyttet til manglende humanitær tilgang i nødhjelpsoperasjoner, eiendomsrettigheter og klima som har vært hovedprioritet de siste årene.

I 2012 satte Flyktninghjelpen igjen søkelys på viktigheten av en prinsipiell tilnærming til nødhjelp. Med støtte fra EUs kontor for humanitær bistand (ECHO) og Utenriksdepartementet, lanserte Flyktninghjelpen rapporten «Tools for the Job: Supporting Principled Humanitarian Action», et samarbeidsprosjekt med Humanitarian Policy Group (HPG), og arrangerte seminarer der ulike utfordringer for prinsipiell nødhjelp ble diskutert i London, Geneve, Oslo og Dubai.

Året ble avsluttet med en vellykket konferanse i Brussel. Konferansen «Principles in Practice: Safeguarding Humanitarian Action» samlet 150 representanter fra stater, donorer, NGO-miljøet og FN, inkludert Utenriksminister Espen Barth Eide, EU-kommisær Kristalina Georgieva, ICRCs President Peter Maurer og Assisterende Generalsekretær for Organisasjonen for Islamsk Samarbeid (OIC) Atta Almanan Bakhit. Konferansen resulterte i en rekke anbefalinger som nå blir tatt videre blant annet gjennom Flyktninghjelpens egne organer og deltagelse i arbeidsgrupper i Inter-Agency Standing Committee (IASC).

Innen eiendomsrett ble det utført en rekke studier i programland, deriblant Pakistan, Afghanistan, Myanmar og Irak. Rapportene fra landprogrammene identifiserte de viktigste utfordringene disse landene står ovenfor ved bygging av hus og skoler. På bakgrunn av disse funnene ble det utviklet flere rapporter, som videre skal brukes til påvirkningsarbeid i relevante fora og overfor beslutningstakere. Videre har Flyktninghjelpen foretatt studier i Afghanistan, Libanon, Sør-Sudan, Palestina, Colombia og Liberia relatert til fordrevne kvinners eiendomsrettigheter. Funnene av disse studiene vil bli samlet i en serie av rapporter og bli presentert på konferanser i 2013.

«The Nansen Initiative» ble lansert i oktober som en statsledet prosess med Norge og Sveits i spissen. Dette er et viktig skritt i klimaarbeidet, hvor Flyktninghjelpen har vært aktivt involvert og

bidratt til utformingen av denne prosessen både i form og substans når det gjelder hvordan fordrevne av naturkatastrofer kan få en mer systematisk beskyttelse. Videre jobbet Flyktningshjelpen med utarbeidelse av et lovforslag sammen med parlamentarikere i Øst-Afrika på kriseforebyggende arbeid for naturkatastrofer som reflekterer de humanitære prinsippene og beskyttelse av fordrevne som vil bli presentert i Øst-Afrikas Lovgivende Parlament i april 2013.

Media en viktig kanal

Flyktningshjelpen arbeider aktivt for å sette søkelyset på neglisjerte konflikter og på fordrevnes situasjon spesielt. Også i konflikter som allerede er i medienes fokus spiller Flyktningshjelpen en viktig rolle ved å belyse flyktninger og internt fordrevnes sårbare situasjon og deres krav på beskyttelse.

I 2012 var situasjonen for internt fordrevne i Syria og syriske flyktninger i nabolandene sentral i informasjons- og talsmannsarbeidet, som også bidro til å utløse økt økonomisk støtte til de enorme behovene i regionen.

Utviklingen i Sahel-regionen, og i Mali spesielt, skapte også bekymring, og Flyktningshjelpen bidro til å løfte dette opp på dagsordenen i norske medier og deltok aktivt i den offentlige debatten.

Fokus på internt fordrevne

Gjennom Flyktningshjelpens Internal Displacement Monitoring Centre (IDMC) i Genève overvåkes situasjonen for internt fordrevne i omlag 50 land. IDMCs omfattende database er tilgjengelig via internett, samt i den årlige publikasjonen Global Overview. Databasen er den fremste kilden til informasjon om internt fordrevne internasjonalt og blir brukt som referanseverktøy av både FN, regjeringer, internasjonale medier og akademiske institusjoner. For fjerde år på rad lansert IDMC rapporten «Global Estimate» som angir antall fordreven som følge av naturkatastrofer. Videre har IDMC jobbet med godkjenningen av Kampala Konvensjon, som i desember ble vedtatt for alle land som er medlem i den Afrikanske Union.

Markedsaktiviteter

Flyktningshjelpen gikk inn i året 2012 med et rekordstort antall faddere, og antallet holdt seg på et historisk høyt nivå gjennom året. Frafallet av faddere er generelt lavt, noe som skyldes både god fadderrapportering og god dekning i mediene av Flyktningshjelpens arbeid og situasjonen i landene hvor pengene fra fadderne brukes..

I forbindelse med krisen i Syria og Flyktningshjelpens hjelpearbeid i regionen, er det gjennomført en rekke innsamlingsaktiviteter, og hele julekampanjen ble viet krisen i Syria. Flyktningshjelpens givere har vist stor giverglede i forbindelse med krisen og mange har gitt flere ganger. Ved utgangen av året hadde det blitt samlet inn 2,1 millioner kroner til Syria-flyktningene.

Nansenprisen 2012 ble tildelt Mama Hawa fra Somalia. Under den årlige seremonien i Geneve, med 800 spesielt inviterte gjester, ble Mama Hawas arbeid for jenter og kvinner som er drevet på flukt på grunn av krig og konflikt hedret av blant andre fredsprisvinner Leymah Gbowee og FNs Goodwill Ambassador Barbara Hendricks. Medieinteressen for fredsprisvinneren var stor; dokumentarer om Mama Hawa ble oversatt til 11 språk og nådde ut til 350 millioner seere gjennom Euronews, Phoenix TV, Al Jazeera og BBC. Også store nasjonale kringkastere blant annet i Norge, Sveits, Tyskland og Sverige formidlet den sterke historien. Prisseremonien er et samarbeid mellom Flyktningshjelpen, FNs høykommissær for flyktninger, norske- og sveitsiske myndigheter og IKEA Foundation.

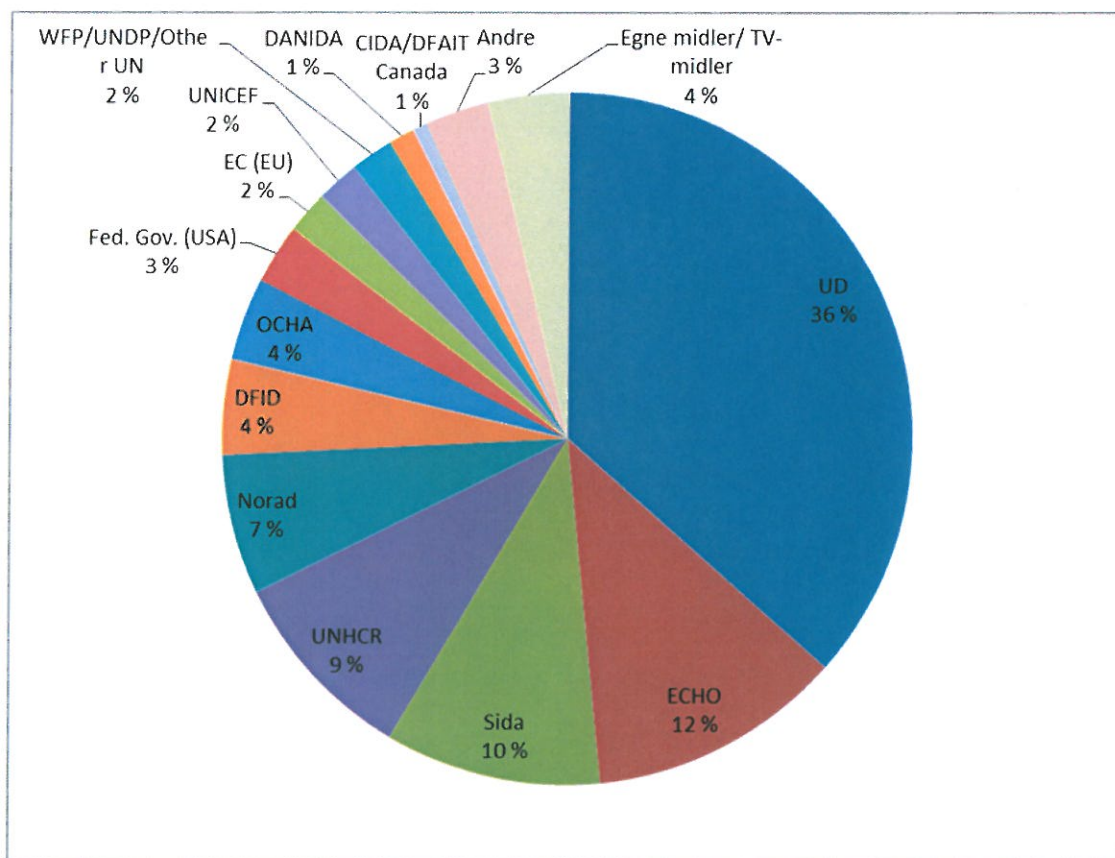
Organisasjonsstyring, økonomi og inntektsgrunnlag

Flyktningshjelpens brutto inntekter i 2012 på 1,39 milliarder kroner er 14 % høyere enn i 2011. 98 % av kostnadene gikk til formålet. Siden regnskapsåret 2008 har Flyktningshjelpen benyttet den foreløpige regnskapsstandarden for ideelle organisasjoner. I tråd med denne ble hele inntekten på 209 millioner kroner fra TV-aksjonen 2010 inntektsført i regnskapsåret 2010, selv om pengene skal brukes over 5 år. Årsresultatet viser et negativt resultat på 29,3 millioner kr. Annen egenkapital ble likevel styrket med 17,1 millioner kr fordi 46,4 millioner kr av TV-midlene ble brukt i 2012. Annen egenkapital er det begrepet som best beskriver det finansielle resultatet. Omløpsmidler utgjorde 614 millioner kroner ved utgangen av året, mot kortsiktig gjeld på 308 millioner kroner, altså et forhold på 2,0. Dette er tilfredsstillende. Likviditeten er god og organisasjonen har ingen langsiktig gjeld.

Organisasjonens virksomhet er eksponert for endringer i valutakurser, da en vesentlig del av både inntekter og kostnader er i utenlandsk valuta. Donorene bærer mesteparten av valutarisikoen, men organisasjonen inngår terminkontrakter for å redusere risikoen. Da organisasjonen ikke har rentebærende gjeld, vil stigende rente gi en bedring av resultatet.

Bred donorbase

I de senere årene har Flyktningshjelpen utvidet donorbasen til å inkludere stadig flere institusjonelle donorer. Dette er et strategisk satsningsområde, og styret har også brukt tid på dette arbeidet. Flere donorer gir Flyktningshjelpen mer sikkerhet og forutsigbarhet, men de ulike donorkravene har også ført til en økt profesjonalitet i organisasjonen.

Utenriksdepartementet i Norge er fortsatt den største bidragsyteren og en viktig strategisk partner i de fleste programland, samt ved utsendelse av personell til FN. Flyktningshjelpen legger stor vekt på å videreutvikle dette gode samarbeidet, men det målrettede arbeidet med å øke bevilgninger fra utenlandske donorer ga positiv utvikling også i 2012 og organisasjonen mottok

mer midler fra utenlandske enn fra norske donorer. De største utenlandske bidragsyterne var EU-systemet og myndighetene i Sverige, diverse FN-organisasjoner hvorav UNHCR den klart største, samt myndighetene i Storbritannia, USA, Danmark og Canada.

En viktig årsak til Flyktningshjelpens styrkede posisjon de siste årene, er den handlefriheten bidragene fra fadderne innebærer. Dette er helt avgjørende for at Flyktningshjelpen skal kunne opprettholde sin evne til å reagere raskt og effektivt i nødhjelpsarbeidet for verdens flyktninger og internt fordrevne. En annen viktig grunn til det gode resultatet i 2012 er at Flyktningshjelpen gjennomførte den sterke økningen i aktivitetsnivå uten tilsvarende økning i administrasjonskostnader.

Inntektene fra TV-aksjonen 2010 vil ha stor betydning for Flyktningshjelpens aktivitetsnivå og økonomi også de neste årene. Midlene plasseres i henhold til Flyktningshjelpens og NRKs Innsamlingsråds plasseringsinstrukser.

Regnskapet bygger på en forutsetning om fortsatt drift og styret bekrefter at denne forutsetningen er til stede.

Organisasjon og personell

Ved utgangen av 2012 hadde organisasjonen totalt 3626 ansatte. 3123 var nasjonalt ansatte, 168 internasjonalt ansatte ved landkontorene, 156 ansatte arbeidet ved hovedkontoret i Oslo og 179 var på det tidspunktet sekondert gjennom beredskapsstyrkene.

Dyktige og motiverte ansatte

Flyktningshjelpen jobber aktivt for å sikre og ivareta et godt arbeidsmiljø i organisasjonen. Dette er viktig for å tiltrekke seg kompetente og engasjerte medarbeidere samt beholde og utvikle disse i takt med organisasjonens strategier og målsettinger.

Flyktningshjelpen fortsetter å ha fokus på trening og utvikling av sine ansatte og det ble holdt ledertreninger for ledergruppen, linjeledere og landdirektører. Det ble også inkludert ledertreninger ved alle fire introduksjonsseminarer og HR-seminaret i 2012.

I 2012 ble det gjennomført en større arbeidsmiljøundersøkelse som omfattet hovedkontor og landkontor ned på prosjektledernivå. Resultatene viser at ansatte i Flyktninghjelpen har høy indre motivasjon, er tilfredse og opplever at jobben de gjør er meningsfull og at de har stor grad av jobbautonomi. Utfordringer som kom fram er særlig knyttet til organisering og roller/ansvar, i tillegg til jevnlig oppfølging fra nærmeste ledere.

Ledelse og arbeidsmiljø

Lederne både ved hovedkontoret og utekontorene gjennomførte også i 2012 medarbeidersamtaler med sine ansatte. Ledelsen har faste møter med fagforeningene, og generalsekretæren holder jevnlige allmøter for staben ved hovedkontoret.

Ved hjelp av hensiktsmessige lederverktøy og gjennom ledertrening, settes ledere i stand til å oppnå resultater for virksomheten gjennom sine medarbeidere. Flyktninghjelpen ser at effektiv ledelse bidrar til at organisasjonen klarer å respondere raskt, effektivt og med høy kvalitet.

Arbeidsmiljøutvalget (AMU) har hatt tre møter i løpet av året og har blant annet behandlet følgende saker: Sykefravær, status på aktivitetsplan, bedriftshelsetjenesten, rapportering på avvik knyttet til helse, miljø og sikkerhet (HMS), vernerunde, utarbeidet policy vedrørende misbruk og bruk av rusmidler, samt arbeidsmiljøundersøkelsen.

AMU var også med på å revidere arbeidsmiljøundersøkelsen 2012 som ga føringer for planleggingen av arbeidsmiljøundersøkelsen for 2013.

Sykefravær

Sykefraværet ved hovedkontoret var 4,83 %, mot henholdsvis 4,3 % i 2011 og 2,9 % i 2010. Vi registrerer at det har vært en økning over tid her og har derfor et spesielt fokus på dette i det løpende HMS-arbeidet for å sikre at sykefraværet blir lavest mulig. Mulighetene og forpliktelsene som ligger i avtalen om inkluderende arbeidsliv er blitt videreført. Det medfører blant annet et kontinuerlig fokus på å følge opp ansatte med sykefravær, med mål om å ivareta og hjelpe langtidssyke tilbake i arbeid.

Kjønnsfordeling og innvandrerbakgrunn

Kjønnsfordelingen ved hovedkontoret per 31.12.2012 er 60 % kvinner og 40 % menn. På landdirektørnivå er det 14 % kvinner og 86 % menn, mens det blant ledere med personalansvar

ved hovedkontoret er 50 % menn og 50 % kvinner. Ledergruppen ved hovedkontoret består av fire kvinner og fire menn. Styret består av 56 % kvinner og 44 % menn. Lønnsmessig ligger menn og kvinner tilnærmet likt, avviket er under 1 %.

Ved hovedkontoret har 14 % innvandrerbakgrunn, definert som personer som selv har innvandret til Norge eller har foreldre som begge er født utenfor Norge.

Organisasjon har en rekrutterings- og personalpolicy som skal sikre like muligheter og rettigheter og hindre diskriminering på bakgrunn av etnisk opprinnelse, nasjonalitet, språk, religion og livssyn. Per i dag har Flyktningshjelpen ikke ansatte ved hovedkontoret med nedsatt funksjonsevne.

Styrets sammensetning

Styret bestod i 2012 av:

- Idar Kreutzer (styreleder)
- Gisele Marchand (gjenvolgt 7. mai, nestleder fra 11. juni)
- Bernt Bull (gikk ut av styret 11. juni)
- Kaci Kullmann Five (gjenvolgt 7. mai)
- Trygve G. Nordby (trer ut av styret i februar 2013)
- Turid Lægreid (gikk ut av styret 19. september)
- Ahmed Madar
- Cecilie Hellestveit
- Petra Storstein (ansattes representant)
- Martin Suvatne (ansattes representant)
- Merethe Nedrebø (vara - ansattes representant)
- Bente Rydland (vara – ansattes representant fram til 18. september)
- Stine Paus (vara - ansattes representant fra 18. september).

Ingvill Frederiksen ble valgt som ansattrepresentant 18. september med tiltredelse 1. januar 2013. 5. desember ble Laila Bokhari og Leiv Lunde valgt inn i Styret fra januar 2013.

Styret har hatt seks ordinære styremøter, to ekstraordinære styremøter og to styreseminarer. 74 saker har blitt behandlet av Styret i 2013.

2012 var preget av godt samarbeid mellom Styret og administrasjonen. Styret ønsker å uttrykke en stor takk til alle medarbeidere for en meget god innsats.

Utsikter for neste virksomhetsår

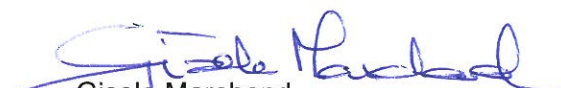
Flyktningshjelpen vil ha de samme strategiske målene for 2013 som i 2012: nå flere mennesker med rask og relevant nødhjelp gjennom våre programaktiviteter; styrke fordrevnes rettigheter og situasjon gjennom målrettet talsmansarbeid; og støtte FN, regionale institusjoner og nasjonale myndigheter gjennom våre beredskapsstyrker. For å oppnå disse målene vil Flyktningshjelpen fokusere på en styrking av organisasjonen gjennom flere strategiske prosjekter, samt øke fokuset på kvalitet i alle ledd, strategiske partnerskap og en videreføring av satsningen på å differensiere og øke andelen av fleksibel finansiering.

I en sektor som er preget av mindre penger grunnet finanskrisen, og samtidig flere aktører, blir konkurransedyktighet og kvalitet stadig viktigere. Flyktningshjelpen vil møte denne utfordringen med å styrke organisasjonen internt, samt å fokusere på kostnadseffektivitet og innovasjon i våre program for å opprettholde og styrke vår posisjon ytterligere. Dokumentasjon av resultater og relevans er også viktig, og Flyktningshjelpen vil prioritere videreutvikling av sitt monitorerings- og evalueringssystem (M&E) i 2013. Flyktningshjelpen vil også videreføre satsningen mot «nye» partnere i Gulfen og Organisation for Islamic Cooperation (OIC), samt den Afrikanske Union (AU). Flyktningshjelpen tar også sikte på å styrke samarbeidet med UNHCR gjennom en oppdatert samarbeidsavtale, samt å videreføre vårt samarbeid med eksisterende partnere.

Oslo, 13.mai 2013

Idar Kreutzer
Styreleder

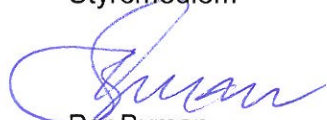
Gisele Marchand
Nestleder

Cecilie Hellestveit
Styremedlem

Ahmed A. Madar
Styremedlem

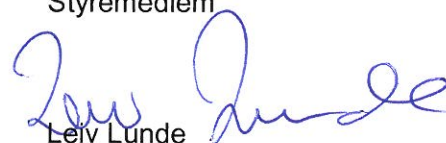
Per Byman
Styremedlem

Petra Storstein
Ansattes representant

Kaci Kullmann Five
Styremedlem

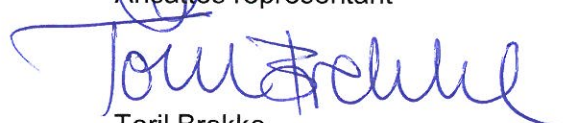
Leiv Lunde
Styremedlem

Laila Bokhari
Styremedlem

Ingvil Fredriksen
Ansattes representant

Toril Brekke
Generalsekretær (konst.)